

Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake stations op de Noordelijke Atlantische Oceaan

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 4 februari 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 6 maart 1971.

's-Gravenhage, 2 februari 1971.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60, en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van het op 13 mei 1970 te Londen tot stand gekomen Protocol tot wijziging van de op 25 februari 1954 te Parijs tot stand gekomen Overeenkomst inzake stations op de Noordelijke Atlantische Oceaan, met Bijlagen (laatstelijk *Trb.* 1970, 163).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal dit protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

De op 25 februari 1954 te Parijs tot stand gekomen Overeenkomst inzake stations op de Noordelijke Atlantische Oceaan, met bijlagen (laatstelijk *Trb.* 1963, 140) heeft tot doel de exploitatie te verzekeren van Weerobservatiestations op de Noordelijke Atlantische Oceaan ten behoeve van de luchtvaart. Deze overeenkomst verkreeg op 3 november 1955 stilzwijgend de parlementaire goedkeuring (*Bijl. Hand.* II, 1955-56, 4120).

Ten tijde van het tot stand komen van bovengenoemde overeenkomst kreeg Nederland op grond van zijn toenmalig aandeel in het transatlantische luchtverkeer de taak toegewezen twee weerschepen in te zetten ten behoeve van de weerscheppenorganisatie (vide Artikel I, lid 1 van de overeenkomst). In het luchtverkeer op de Noordatlantische route zijn echter in de loop der jaren verschuivingen opgetreden in de aandelen die elk der landen daarin aanvankelijk had. De relatieve vermindering van het Nederlandse aandeel in dat verkeer zou conform de gehanteerde berekeningsmaatstaf thans neerkomen op de verplichting tot inzet van slechts één weerschip.

In verband hiermee werd tijdens de van 5-22 maart 1968 te Parijs gehouden zesde Weerscheppenconferentie door de voorzitter van de Nederlandse delegatie verklaard dat Nederland niet langer de exploitatie van twee weerschepen op zich kon nemen. Na afloop van de conferentie is, in overeenstemming met artikel XI van de overeenkomst getracht de verplichting tot exploitatie van één schip door een andere verdragspartij te doen overnemen, evenwel zonder resultaat.

De Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (I.C.A.O.) heeft daarop het onderhavige protocol opgesteld, dat op 13 mei 1970 tijdens de te Londen gehouden vergadering van het „Advisory Committee for the Operation of European Station Vessels” voor ondertekening werd opengesteld. Het protocol

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

heeft ten doel de voor de Nederlandse Regering in de overeenkomst vastgelegde verplichting tot exploitatie van twee weerschepen terug te brengen tot één (vide artikel 1 van het protocol).

Ingevolge artikel 3, lid 1, treedt het protocol in werking op 1 juli 1971, indien het door alle regeringen, partij bij de Overeenkomst van 1954, zal zijn ondertekend.

Tot nu toe is slechts Australië nog niet tot ondertekening overgegaan. Ondertekening voor het Koninkrijk vond op 13 mei 1970 plaats „onder voorbehoud van goedkeuring der Staten-Generaal”. Met de I.C.A.O. is overeengekomen dat Nederland het oudste weerschip de „Cirrus” uit de vaart zal nemen. Dit is inmiddels op 5 augustus 1970 geschied.

De goedkeuring van de Overeenkomst van 1954 had slechts betrekking op Nederland. Ook het onderhavige protocol zal daarom, wat het Koninkrijk betreft, slechts voor Nederland gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. A. BAKKER.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.